

20 Οκτωβρίου 2011

Όσιος Γεράσιμος ο εν Κεφαλληνία (+1579)

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Μωυσής Αγιορείτης](#)

Ο όσιος Γεράσιμος γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Κορινθίας το 1509 από επιφανείς γονείς, τον Δημήτριο και την Καλή Νοταρά. Νωρίς αισθάνθηκε τη ματαιότητα του βίου αυτού και ξενιτεύθηκε, για να μην έχει εμπόδια στον θείο σκοπό του. Περιηγήθηκε διαφόρους τόπους, τη Ζάκυνθο, τη Θεσσαλία, τη Θεσσαλονίκη, την Κωνσταντινούπολη, τη Χαλκηδόνα, ζητώντας ενάρετους ανθρώπους, για να συναναστραφεί με αυτούς και να λάβει παραδείγματα αρετής και ασκήσεως.

Στο Άγιον Όρος ήλθε περί το 1536 και μόνασε σε διάφορα μέρη αρκετό χρόνο. Εδώ έλαβε το μέγα και αγγελικό σχήμα των μοναχών και συναναστρεφόμενος οσίους ασκητές είχε μεγάλη ωφέλεια. Αναφέρεται ότι ασκήτεψε στην Καλύβη του Αγίου Βασιλείου, στην έρημο της Καψάλας, και σε μικρό σπήλαιο, κάτω από το κοιμητήρι της σκήτης της Αγίας Άννης.

Κατόπιν μετέβη προσκυνητής στα Ιεροσόλυμα, όπου συναντήθηκε με τον συγγενή του πατριάρχη Γερμανό τον Β' (1534-1579), στο θεοβάδιστο όρος Σινά και σε άλλες μονές της Ανατολής. Στα Ιεροσόλυμα χειροτονήθηκε ιερέυς και παρέμεινε επί δωδεκαετία, αποσυρόμενος συχνά στην έρημο του Ιορδάνου προς αυστηρότερη άσκηση. Επισκέφθηκε την Κρήτη, τη Ζάκυνθο το 1554, όπου φιλοξενήθηκε σε σπήλαιο παρά τη μονή του Αγίου Γεωργίου των Κρημνών.

Τέλος εγκαταστάθηκε στα Ομαλά της Κεφαλλονιάς το 1559. Ανακαίνισε αρχαίο ναό και ίδρυσε γυναικεία μονή. Η μονή κτίσθηκε πλησίον του χωριού Βαλσαμάτα της επαρχίας Κραναίας και ονομάσθηκε Νέα Ιερουσαλήμ. Σύντομα δημιουργήθηκε φιλόθεη αδελφότητα 25 μοναζουσών. Πρίν, άλλο σπήλαιο, παρά το Αργοστόλι, τον δέχθηκε επί ένα περίπου χρόνο, στο οποίο δείχνεται η λαξευμένη στον βράχο κλίνη του.

Ο όσιος καθάρισε τον εαυτό του με τις πολύχρονες ασκήσεις, τις αγρυπνίες, τις νηστείες, τα δάκρυα και τις δεήσεις κι έφθασε σε υψηλά μέτρα αγιότητας. Έγινε κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος και εν ζωή τελούσε θαύματα. Ηγουμένευσε 19

χρόνια και, αφού προγνώρισε το τέλος του, εκοιμήθη μακάρια στις 15 Αυγούστου 1579. Στην ανακομιδή του το τίμιο λείψανό του βρέθηκε ακέραιο και ευωδιάζον.

Ως προς τη μορφή του ο όσιος ήταν «όμοιος με τον Άγιον Θεοδόσιον τον Κοινοβιάρχην μόνον τα γένηια είχε διαφέροντα, ότι ήσαν ολίγον ξανθά». Η αναγνώριση της αγιότητός του έγινε επί Κυρίλλου Λούκαρη περί το 1622. Το χαριτόβρυτο λείψανό του φυλάγεται στη μονή του μέσα σε ασημένια λάρνακα. Μέχρι σήμερα είναι ακέραιο και φέρει τα άμφια με τα οποία ενταφιάσθηκε. Στο πρόσωπό του φαίνεται αποτυπωμένος ο κόπος της αδιάκοπης αυστηρής του ασκήσεως και είναι διάχυτη μία υπερκόσμια πραότητα. Πηγάζει ιάματα και ιδιαίτερα απελαύνει ακάθαρτα πνεύματα. Είναι ο πολιούχος του νησιού της Κεφαλλονιάς.

Πολλές βιογραφίες και ακολουθίες γράφηκαν και κατά καιρούς εκδόθηκαν για τον λαοφίλητο όσιο Γεράσιμο τον Νέο Ασκητή. Πρώτος βιογράφος του είναι ο ιερομόναχος Παΐσιος Μεταξάς (1625), του οποίου η βιογραφία σήμερα είναι άγνωστη. Γνωστοί συνθέτες ακολουθιών είναι ο ιερομόναχος Μητροφάνης ο Ναύπλιος, ο ιερέας Νικόλαος Γαβριηλόπουλος ο Ζακύνθιος, τις οποίες συμπληρώνουν ένας Ανώνυμος, ο επίσκοπος πρώην Μαΐνης Ιερεμίας, ο ιερομόναχος Γερμανός Καρούσος και ένας Ιωάννης, που αναφέρει πως η έκδοσή

του είναι 27η, και άλλοι, όπως ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης.

Η μνήμη του τιμάται στις 16 Αυγούστου και στις 20 Οκτωβρίου, ημέρα ανακομιδής του θαυματοβρύτου λειψάνου του.

πηγή: Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου, Άγιοι Αγίου Όρους, Εκδόσεις Μυγδονία, Θεσσαλονίκη 2007

<http://bit.ly/1ciQ3kB>